

УДК 81'243:378.14

Марія Кокор

ПЕДАГОГІЧНІ ТЕХНОЛОГІЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ВИКЛАДАЧІВ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ ЗА ПРОФЕСІЙНИМ СПРЯМУВАННЯМ В УНІВЕРСИТЕТАХ США

Прагнення України до інтеграції у світовий та європейський освітній простір ставить нові виклики перед системою вищої освіти і, насамперед, перед системою підготовки фахівців. З метою розширення можливостей працевлаштування за кордоном та підвищення рівня конкурентоздатності майбутніх фахівців в Україні володіння іншомовною компетенцією професійного спілкування вже давно стало аксіомою. У цьому контексті актуальною постає проблема підготовки кваліфікованих викладачів іноземної мови за професійним спрямуванням (ІМПС), які би були ознайомлені з засобами, процесом організації навчальної діяльності студентів, підходами й особливостями формування іншомовної комунікативної компетенції професійного спілкування у фахівців різних (немовних) напрямів підготовки. Відсутність підготовки викладачів за напрямом “Іноземна мова за професійним спрямуванням” в Україні [1] зумовлює актуальність нашого дослідження. З огляду на це вважаємо, що аналіз зарубіжного досвіду сфери підготовки викладачів ІМПС у США може стати важливим кроком для її впровадження в Україні.

Проблеми використання педагогічних технологій у навчальному процесі висвітлені у працях вітчизняних (О. Пехота, М. Фіцула, А. Кіктенко, О. Любарська, О. Дубасенюк, О. Пометун, Л. Пироженко, І. Дичківська) та зарубіжних учених (М. Бернс, А. Коган, В. Джірукакіс, А. Хонігфелд, М. Волш, Дж. Джонсон, Дж. Дайєр). Серед українських учених, праці яких присвячені класифікації педагогічних технологій і розробці поняттєвого апарату, є О. Пехота, М. Фіцула, А. Кіктенко, О. Любарська, О. Пометун, Л. Пироженко, І. Дичківська, питаннями застосування інноваційних технологій у вищій школі займаються О. Дубасенюк, І. Богданова, В. Боднар; навчальні технології у підготовці викладачів ІМ досліджують Ю. Авсюкевич, І. Зуєнок, О. Русанова, Ю. Стиркіна та ін.

Перш ніж перейти по суті викладу, хочемо зазначити, що дослідження професійної підготовки викладачів ІМПС у США виявило, що в основі навчання у вищій школі США лежать концептуальні положення теорії конструктивізму та критичної педагогіки. Сутність теорії конструктивізму по-

лягає в конструюванні й засвоєнні знань шляхом використання індивідуального досвіду в процесі пізнання та базується на таких основних принципах: активність (залученість); навчання дією; практична спрямованість навчання; дослідно-пошукове навчання; інформатизація; студентоцентризм.

З іншого боку, важливу роль у становленні фахівця будь-якого напрямку в США відіграє індивідуалізм, який є однією з центральних цінностей американського суспільства. Для американців індивідуалізм, у першу чергу, означає вільний вибір і відповідальність. У сфері освіти США він проходить наскрізним елементом і виявляється в індивідуальному підході до навчальних потреб кожного студента, диференційованому навчанні, в наявності вибору елективних предметів та індивідуальній (не колективній) відповідальності за зроблений вибір чи вчинки. Тяжіння до індивідуалізму в освіті, зокрема у процесі педагогічної підготовки фахівців у США, відзначає і Т. Кошманова [2, с. 157]. Таким чином, центральним компонентом процесу підготовки стає формування фахівця й особистості, здатної не лише нести відповідальність за свій вибір, а й своїми ідеями впливати на інших та робити поступ у різних сферах життя.

З огляду на це однією з важливих теоретичних засад, на яких ґрунтується освіта США, є особистісно орієнтоване навчання. Особистість студента, коло його академічних і професійних зацікавлень, індивідуальні психо-соматичні особливості є визначеними центральними компонентами процесу навчання, успішна реалізація яких позитивно впливає на мотивацію студента, а також допомагає досягти максимальної ефективності у процесі формування фахівця [8; 9; 12; 13].

Аналіз науково-педагогічної літератури дав нам змогу виділити такі основні педагогічні технології, які доцільно використовувати у підготовці майбутніх викладачів ІМПС у США: технологія проблемного навчання, технологія колегіального навчання, інформаційно-комунікаційна технологія.

Технологія проблемного навчання широко використовується у вищій школі США у процесі підготовки фахівців. Вперше вона була розроблена послідовником Дж. Дюї – В. Кілпатриком і набула подальшого опрацювання у працях Л. Катца, С. Чарда, Т. Шацького, С. Мейбрі, Г. Гелма, П. Кінгфілда та ін. Проблема технологія дозволяє реалізувати принципи практичного (дієвого), дослідницького навчання та студентоцентризму [2]. Постановка проблемних, дискусійних завдань, індивідуальний або колегіальний пошук їх розв'язання стимулює у студентів інтерес до майбутньої професії, розвиває дієвість знань і сприяє ранній професіоналізації майбутніх фахівців. Американські педагоги виділяють такі відмінності між традиційним підходом до підготовки фахівців і проблемною технологією (табл. 1) [15]:

Відмінності між традиційним підходом і проблемною технологією

<u>Традиційний підхід</u>	<u>Проблемна технологія</u>
<ul style="list-style-type: none"> • спрямований на набуття навичок • контрольована навчальна діяльність студента • викладач показує розв'язок завдання • студент виконує інструкції • важливість зовнішньої мотивації • діяльність викладача спрямована на виправлення недоліків роботи студента 	<ul style="list-style-type: none"> • спрямована на застосування навичок • самостійна навчальна діяльність студента • викладач показує шляхи розв'язку завдання • студент має право вибору • важливість внутрішньої мотивації • діяльність викладача спрямована на формування необхідних компетенцій студента

Як бачимо з табл. 1, проблемна технологія інтегрує принцип студентоцентризму, особистісно орієнтований підхід із використанням самостійної роботи та методів дослідження, тобто активного залучення не лише студента у процес навчання, а й викладача. Роль викладача у проблемному навчанні змінюється від експерта до помічника, радника [2].

Навчання і викладання – два взаємопов'язані процеси, тому проблемну технологію, на наш погляд, слід розглядати у дихотомії “методи навчання – методи викладання”. У контексті навчання і підготовки педагогів у США Е. Чен, Р. Коген, Дж. Джонсон виділяють такі методи: метод проектів, кейсів, ділові ігри, симуляції, проблемні дискусії [7; 11]. Розглянемо застосування кожного з них у підготовці майбутніх викладачів ІМПС.

Метод проектів має структуру, мету, передбачає етапи його реалізації та може бути організований у групах або індивідуально (Л. Катц, С. Чард, О. Пехота). Етапи використання цього методу охоплюють: ознайомлення з предметом дослідження, здійснення дослідницької та пошукової діяльності, аналіз і синтез інформації та отримання кінцевого продукту, які ґрунтуються на індивідуальному підході та методиці здійснення проектного завдання. Такі завдання повинні бути професійно мотивуючими, які б спонукали до глибокого пізнання суті явищ чи процесів. Скажімо, для виконання проектного завдання “Розроблення навчальної програми курсу ІМПС” майбутні викладачі ІМПС повинні: створити навчальний профіль своїх студентів, для чого потрібно здійснити АНП студентів, використовуючи методи тестування, інтерв'ю, синтез інформації, узагальнення, порівняння, проаналізувати професійне середовище (культуру та особливості професійного дискурсу); створити “дорожню карту” курсу, використавши навички цілепокладання, планування, структурування, визначити шляхи їх досягнення, завдяки якій майбутні викладачі ІМПС зможуть

працювати у групах та у процесі обговорення розробляти навчальний план майбутнього курсу ІМПС [6; 8; 16].

Навчальна гра – це створена викладачем симулятивна педагогічна ситуація, яка має на меті реалізувати знання та навички, набуті студентами у процесі навчання, спонукати до аналізу та пошуку рішень у нестандартних ситуаціях і є своєрідним першим педагогічним досвідом [4]. Використання рольових навчальних ігор у процесі підготовки викладачів ІМПС дає їм можливість одночасно бути учасниками і спостерігачами педагогічного процесу. Очевидними перевагами цього методу є спланована діяльність, визначені ролі, можливість контролю та корекції на різних етапах гри, практичне застосування знань, активна участь студента. На відміну від рольових ігор, симуляції ґрунтуються на особистому досвіді студента і тому надають більший простір для обміну думками, ідеями, творчому підходу до вирішення проблемного завдання, отже, хід симулятивної гри не можливо спланувати чи передбачити [9]. Проте цей метод найчастіше застосовується у підготовці викладачів ІМ та ІМПС, адже він дає можливість створити ситуацію, максимально наближену до реальної, що стимулює самореалізацію та розвиток професійної особистості майбутнього викладача ІМПС.

Метод кейсів особливо актуальний у контексті підготовки викладача ІМ на початковому етапі, адже дозволяє максимально поєднати теорію з практикою, стимулювати спостереження, рефлексію, дискусії у реальних професійних контекстах. Завдання кейсів у підготовці викладачів ІМПС – не лише сприяти активному обміну думками, активній участі студента, а й стимулювати рефлексію, критичне мислення, розвиток професійного знання, які ґрунтуються на теорії. Студенти аналізують, базуючись на власному досвіді, моделюють свої педагогічні дії з метою вирішення проблеми. Інтегроване використання засобів ІКТ та кейсів підсилює практичну, наочну, реалістичну складову завдання.

У процесі підготовки викладачів ІМПС у США використовуються традиційні форми та види організації навчання, серед яких лекційні заняття, семінари, майстерні, тьюторіали, самостійна робота та педагогічна практика, основною метою яких є підготовка фахівця через процес формування знань, умінь і навичок.

Найпоширенішою формою організації навчання у вищій школі США, як і в багатьох інших країнах, залишається лекція. Проте, технологія навчання, яка використовується у США при лекційному викладі навчального матеріалу, відрізняється від загальноприйнятого бачення лекції, зокрема в Україні. Лекційне заняття будується на використанні дослідницько-пошукового навчання, де лектор, хоч і залишається центральною фігурою

навчального процесу, намагається бути не лише передавачем інформації, а й учасником процесу навчання. Під час лекційних занять викладач часто використовує такі методи, як відкриті запитання, доведення від протилежного, спростування (аргументація), дискусії. Застосування проблемних дискусій на лекційних і семінарських заняттях допомагає формувати у майбутніх викладачів ІМПС мовленнєві навички, а також комунікативні: спростування, доведення, пояснення, аргументації.

Дослідницьке навчання потребує від викладача використання відповідних дидактичних засобів прямого і непрямого керування, а від студентів – володіння навичками використання різних методів пізнання [3]. Основний акцент у процесі використання дослідницького навчання відводиться самостійній роботі студента. Наприклад, у курсі прикладної лінгвістики майбутні викладачі ІМПС вчаться виявляти особливості вживання лексико-граматичних структур і передбачати труднощі їх застосування у професійному контексті шляхом здійснення аналізу професійного дискурсу. Вагомими перевагами цього підходу є стимулювання до активної навчальної діяльності, аналіз і синтез попередньо засвоєних знань, накопичення “нової” інформації та її інтеграція зі “старою” [16].

Ще одна з переваг застосування дослідницького навчання у процесі підготовки майбутніх викладачів ІМПС – не лише набуття досвіду самостійно-пошукової роботи, а й формування активної, компетентної, творчої особистості [3, с. 134], що є важливим аспектом подальшої професіоналізації викладача ІМПС. Оскільки у процесі підготовки неможливо передбачити усі майбутні професійно спрямовані дискурси, з якими матиме справу викладач ІМПС, виникає необхідність формувати творчу особистість педагога, здатного до швидкої адаптації у змінних педагогічних ситуаціях.

Таким чином, можемо підсумувати, що використання проблемної технології у підготовці викладачів ІМПС дає можливість професійної самореалізації майбутнього викладача, розвитку його можливостей у процесі створення нового продукту.

Технологія колегіального навчання (peer learning, collaborative learning) у процесі підготовки фахівців, на перший погляд, суперечить принципу індивідуалізації, який проходить наскрізним елементом у всіх сферах життя США. Основна причина підтримки та поширення цієї технології у вищій школі США є досить прагматичною. Фінансова криза спричинила скорочення бюджетів університетів США, що призвело до зростання педагогічного навантаження викладачів. Це, у свою чергу, викликало хвилю досліджень з оптимізації навчального процесу при обмежених фінансових можливостях [5].

Іншою причиною поширення цієї технології стали вимоги працедавців щодо важливості володіння випускниками ВНЗ ширшим спектром компетенцій, які б виходили за рамки вузької спеціалізації. Тому застосування цієї педагогічної технології може бути реалізоване досвідченим педагогом-фахівцем, здатним організувати навчання у групах таким чином, щоб він не перешкоджав процесу самореалізації та індивідуального професійного розвитку кожного окремого студента. У процесі педагогічної підготовки колегіальне навчання відіграє важливу роль, адже сприяє швидшому формуванню професійних компетенцій, де студенти, обмінюючись власним досвідом, навчають одні одних [5; 7].

Специфіка галузі іноземних мов полягає в тому, що робота в групах та парах є одним із необхідних методів формування іншомовної комунікативної компетенції. Використання цього методу допомагає залучити всіх учасників процесу навчання, зробити його активним і значущим, використовуючи персоналізовані, комунікативно спрямовані завдання.

Особливість використання колегіального навчання у підготовці викладача ІМПС виявляється в колегіальному спостереженні, аналізі, оцінюванні [5]. Колегіальна робота вчить взаємодіяти з іншими учасниками процесу, коректно виражати й аргументувати думку, об'єктивно оцінювати власну діяльність. Колегіальне спостереження (peer observation) є важливим психологічним інструментом формування особистісної та педагогічної зрілості, готовності до сприйняття конструктивної критики, стимулювання до здійснення професійного розвитку впродовж життя. Наприклад, у ході педагогічної практики студенти-практиканти не лише відвідують заняття досвідчених колег, а й здійснюють взаємне відвідування та колегіальне обговорення занять із метою обміну досвідом, ідеями, самовдосконалення, пишуть колегіальні відгуки. Таке обговорення відбувається у відкритих усних та інтернет дискусіях (дискусійні панелі, блоги, чати тощо), що розвиває рефлексивне мислення у майбутніх викладачів ІМПС, допомагає формувати не лише знаючого, а й мислячого педагога [16].

Проте існують і певні проблеми у використанні цієї технології у процесі навчання. Серед основних дилем, які виділяють науковці (А. О'Доннелл, Дж. Рів, Дж. Сміт, Д. Боуд, Р. Коген, Дж. Семпсон), – оцінювання колегіальної роботи, а також існування такого явища, як конформізм і часткова залученість учасників групової навчальної діяльності, адже часто у групі є лідери, які виявляють ініціативу та виконують 60%–80% роботи, у той час як решта учасників лише пасивно спостерігають або долучаються неактивно. Проте загалом практика колегіальної роботи (оцінювання, спостереження, аналіз) доволі поширена в освітній

сфері США, але її використання вимагає чіткого планування, що включає цілепокладання, імплементацію та вимір результатів на виході [7].

Використання *інформаційно-комунікаційних технологій* у процесі навчання хоч і визнане одним з інноваційних напрямів сучасної педагогічної науки, все ж залишається доволі дискусійним питанням для освітніх систем світу. У вітчизняній педагогічній науці (О. Пехота, А. Дичківська, А. Литвин) ІКТ розглядають як допоміжний засіб до традиційних підходів викладання з метою “оживити” навчальний процес, ввести елемент інтерактивності й урізноманітнити його, що позитивно впливає на підвищення мотивації студента. Проте, на думку зарубіжних дослідників (А. Хонігсфелд, В. Джірукакіс, М. Волш, Дж. Джонсон), на сучасному етапі процес навчання неможливий без використання ІКТ, адже стрімкий розвиток науково-технічних засобів не лише у галузі інформаційних технологій, але й у всіх сферах життєдіяльності людини щоразу доводить нам, що за ними майбутнє [10].

Залежно від матеріально-технічного забезпечення навчального закладу використання цієї технології у навчальному процесі може бути обмежене через відсутність мультимедійних засобів навчання, програмного забезпечення, доступу до мережі Інтернет тощо. Проте основною причиною не досить активного використання ІКТ у навчальному процесі, А. Хонігсфелд та інші називають недостатню підготовленість педагогів і, як результат, небажання і невміння викладачів застосовувати ІКТ у своїй професійній діяльності [10, с. 210]. У зв'язку з цим організацією TESOL, яка здійснює підготовку майбутніх викладачів АМ/АМПС, у 2008 р. були розроблені стандарти TESOL Technology Framework, спрямовані на формування інформаційно-технологічної компетенції викладачів англійської мови як іноземної у процесі їх підготовки. Зміст формування інформаційно-технологічної компетенції полягає у тому, щоб: 1) забезпечити майбутніх викладачів ІМ основами знань і навичок володіння ІКТ із метою використання у професійній діяльності; 2) навчити викладачів ІМ інтегрувати загально-педагогічні та спеціально-педагогічні знання і навички із сучасними ІКТ із метою оптимізації процесу навчання та викладання; 3) навчити викладачів ІМ застосовувати ІКТ у педагогічному адмініструванні (зворотній зв'язок, журнальні записи) й оцінюванні роботи студентів; 4) навчити викладачів ІМ використовувати ІКТ з метою покращення комунікації, співпраці й ефективності здійснення професійної діяльності [14].

Реалізація інформаційної педагогічної технології у процесі підготовки здійснюється через побудову реалістичних та автентичних завдань, використання методики самоаналізу, рефлексії, емпіричного навчання, колегіального навчання [10]. Основними засобами реалізації ІКТ навчання

є: комп'ютер (програмне забезпечення); Інтернет (комунікатори, пошта, блоги); відео- й аудіозасоби; мультимедійні засоби [6].

Інтегровану модель підготовки майбутніх викладачів АМ/АМПС у рамках програми TESOL та використання ІКТ пропонує коледж Моллой (штат Нью-Йорк) [10]. Метою цієї моделі є підготовка професійних викладачів АМ та АМПС до інтегрованого використання знань фахово орієнтованих дисциплін із навичками володіння ІКТ з урахуванням конструктивістського підходу, тобто формування емпіричних знань у процесі підготовки фахівців АМ/АМПС засобами ІКТ, яке охоплює три аспекти: 1) система оцінювання за допомогою ІКТ (е-портфоліо для здійснення індивідуального оцінювання й оцінювання програми); 2) навчання майбутніх викладачів за допомогою ІКТ; 3) комунікація та навчання майбутніх викладачів з використанням веб-технологій [13]. Автори моделі обґрунтовують десять аспектів застосування ІКТ у процесі підготовки майбутніх викладачів АМ/АМПС. Напр., у теоретичному курсі вступу до лінгвістики перед студентами ставиться завдання здійснення аналізу дискурсу новин. Для цього майбутнім викладачам дається на перегляд 5 хвилинний телевізійний транскрибований ролик новин, чим забезпечується досягнення таких цілей курсу: 1) формування навичок правильного вживання термінологічного апарату дисципліни; 2) дослідження на практиці структури мови та специфіки вживання мовних засобів; 3) пояснення функціонування англійської мови як системи, використовуючи понятійний апарат; 4) практика здійснення лінгвістичного аналізу; 5) визначення шляхів застосування лінгвістичних концепцій і знань у професійно-педагогічному контексті. Як стверджують А. Хонігсфелд, А. Коген, М. Волш та ін., метою інтегрованого використання ІКТ у підготовці майбутніх викладачів АМ/АМПС є залучення останніх до процесу критичного аналізу та рефлексії з метою визначення тих ІКТ, які найбільше підходять їм індивідуально як особистостям та професіоналам, та, які обов'язково можуть забезпечити високий рівень успішності студентів [10, с. 211].

Отже, такі характерні риси американської освіти, як практицизм, індивідуалізм, гнучкість, автономність – з одного боку, та розвинута матеріально-технічна база університетів, що дає змогу реалізовувати дослідно-пошукове навчання, – з іншого, зумовлюють використання проблемної, інформаційно-комунікаційної технології та технології колегіального навчання у процесі підготовки викладачів ІМПС у США. Ці технології спрямовані на стимулювання активного мислення, розвиток навичок самостійного навчання, творчого потенціалу, готовності до здійснення самоосвіти, професійного розвитку та навчання впродовж життя. Перспективи подальших досліджень полягають у пошуку шляхів адаптації американського

досвіду використання інноваційних і традиційних педагогічних технологій із метою запровадження підготовки викладачів ІМПС в українських ВНЗ.

1. Англійська мова спеціального вжитку (ESP) в Україні. Допроєктне дослідження / [Н. Астаніна, Г. Бакаєва, І. Беляєва та ін.]. — К. : Ленвіт, 2004. — 124 с.
2. Кошманова Т. Спільні та відмінні тенденції розвитку педагогічної освіти США в світовому контексті / Т. Кошманова // Вісник Львівського національного університету імені І. Франка. Серія педагогічна. — 2003. — Вип. 17. — С. 156–166.
3. Пехота О. М. Освітні технології : навч.-метод. посібник / О. М. Пехота [та ін.] ; за заг. ред. О. М. Пехоти. — К. : А.С.К., 2002. — 255 с.
4. Фіцула М. М. Педагогіка вищої школи : навчальний посібник / М. М. Фіцула. — К. : “Академвидав”, 2006. — 352 с. (Альма-матер).
5. Boud D. Peer Learning and Assessment / D. Boud, R. Cohen, J. Sampson // Assessment and Evaluation in Higher Education. — 1999. — Vol. 24, Issue 4. — P. 413—426.
6. Burns M. Distance Education for Teacher Training: Modes, Models and Methods / M. Burns. — Washington : Education Development Center Inc. — 2011. — 327 p.
7. Chan E. S. K. An Innovative Learning Approach: Integrate Peer-To-Peer Learning into Blended Learning / E. S. K. Chan // International Journal of Global Education. — 2012. — Vol. 1, Issue 1. — P. 19—25.
8. Crandall J. Language Teacher Education. — [Електронний ресурс]. — Режим доступу : http://userpages.umbc.edu/~crandall/Language_Teacher_Education.pdf
9. Hill Lynn T. Teaching as Inquiry: rethinking curriculum in Early childhood education / Lynn T. Hill, Andrew J. Stremmel, Victoria R. Fu. — Pearson Education, Inc. — 2005. — 248 p.
10. Honigsfeld A. Ten Ways to Incorporate Technology Into a TESOL Teacher Preparation Program / A. Honigsfeld, V. Giouroukakis, A. Cohen, M. Walsh // Contemporary Issues in Technology and Teacher Education Programs. — 2009. — № 9 (2). — P. 208—221.
11. Johnson J. Pedagogy and Innovation in Education with Digital Technologies / J. Johnson, C. Chapman, J. Dyer // Current Developments In Technology – Assisted Education. — 2006. — P. 135—139.
12. O'Donnell A. Educational Psychology: Reflection for Action. / A. O'Donnell, J. Reeve, J. F. Smith. — Hoboken, NJ : John Wiley and Sons, Inc. — 2007. — 590 p.
13. Rogers C. Personal Thoughts on Teaching and Learning / C. Rogers // Improving College and University Teaching. — 1958. — Vol. 6, Issue 1. — P. 4—6.
14. TESOL Technology Standards Framework. — Освітній стандарт. — [Електронний ресурс]. — Режим доступу : http://www.tesol.org/docs/books/bk_technologystandards_framework_721.pdf. — Загол. з екрану. — Мова англ.
15. The Project Approach in the Early Years. Teacher Preparation Program. Northern Illinois University. College of Education. — [Електронний ресурс]. — Режим доступу : <http://www.cedu.niu.edu/~mutuku/courses/tlse424/ProjectApproach.pdf>. — Загол. з екрану. — Мова англ.
16. San Jose State University. — [Електронний ресурс]. — Режим доступу : http://www.sjsu.edu/linguistics/programs/tesol/ma_esp/. — Загол. з екрану. — Мова англ.

Стаття надійшла до редакції 26.04.2013

М. Кокор

**Педагогические технологии подготовки
будущих преподавателей иностранного языка
профессионального направления в университетах США**

В статье рассмотрены понятия педагогических, учебных и образовательных технологий в процессе подготовки преподавателей иностранного языка профессионального направления в США. В частности, проанализированы особенности американской системы педагогической подготовки, которые влияют на применение педагогических технологий в процессе подготовки будущих преподавателей иностранного языка профессионального направления, таких как проблемная, информационно-коммуникационная и технология коллегиального обучения.

Ключевые слова: технологии обучения, педагогическая технология, подготовка преподавателей иностранных языков профессиональной направленности, активное обучение, исследовательское учение, информационно-коммуникационная технология, проблемная технология, технология коллегиального обучения.

М. Кокор

**Pedagogical Technologies of Future Foreign LSP Teachers Training
in U.S. Universities**

The article dwells upon the concept of learning, educational and pedagogical technologies, and their implementation into LSP teacher preparation programs. The main characteristics of American system of pedagogical education have been defined such as constructivism, activity-based approach, discovery-based learning, development of pedagogical competence through independent learning and practice-based teacher training. In this respect particular attention has been paid to the use of problem-based, peer-to-peer and ICT educational technologies.

Key words: educational technology, learning technology, teacher training of foreign languages for specific purposes (LSP), active learning, discovery-based learning, ICT, problem-based learning, peer-learning technology.

Рецензент – кандидат біологічних наук,
старший науковий співробітник В. Є. Робак